

Sygn. akt I NWW 69/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie M. S. obwinionego o wykroczenie z art. 96 § 3 kodeksu wykroczeń,
w przedmiocie wniosku obwinionego M. S. o wyłączenie asesora Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie - M. B. od orzekania w sprawie o sygn. akt IV W 1919/21 oraz wniosku asesora Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie - M. S. o wyłączenie jej od rozpoznania wniosku obwinionego M. S. o wyłączenie asesora Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie – M. B. od orzekania w sprawie o sygn. IV W 1919/21,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 grudnia 2022 r.,

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 23 lutego 2022 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie IV Wydział Karny na podstawie art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz. U. 2021 r., poz. 1904 z późn. zm.; dalej: u.SN) przekazał do rozpoznania Sądowi Najwyższemu Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych wnioski obwinionego M. S. o wyłączenie asesora Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie- M. B. od orzekania w sprawie o sygn. akt IV W 1919/21 oraz wniosek asesora Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie- M. S. o wyłączenie jej od rozpoznania wniosku obwinionego M. S. o wyłączenie asesora Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie- M. B. od orzekania w sprawie o sygn. IV W 1919/21.

W dniu 21 lutego 2022 r. podczas rozprawy obwiniony M. S. złożył wniosek o wyłączenie asesora Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie- M. B. od orzekania w sprawie o sygn. IV W 1919/21, podnosząc, że w jego ocenie zachodzi wątpliwość co do bezstronności referenta.

Zarządzeniem z 21 lutego 2022 r. rozpoznanie wniosku M. S. skierowano do rozpoznania przez asesora Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie- M. S..

W dniu 23 lutego 2022 r. asesor Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie- M. S. złożyła wniosek o wyłączenie jej od rozpoznania wniosku o wyłączenie złożonego przez M. S.. W uzasadnieniu wniosku asesor Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie- M. S. jako podstawę wyłączenia wskazała art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.c. w zw. z art. 16 § 1 k.p.w.

Zarządzeniem Przewodniczącego I Wydziału Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego z 19 września 2022 r. zwrócono się do M. S. o wskazanie w terminie 7 dni, czy z uwagi na podniesione we wniosku o wyłączenie sędziego zarzuty, wnosi o rozpoznanie tegoż wniosku w trybie art. 26 § 2 u.SN, czy też w trybie przewidzianym w art. 42a § 3 i n. ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz. U. 2020, poz. 2072 z późn. zm.; dalej: p.u.s.p.), wskazując, iż brak stanowiska w wyznaczonym terminie będzie równoznaczny z wnioskiem o nadanie wnioskowi o wyłączenie sędziego biegu w trybie art. 26 § 2 u.SN.

W odpowiedzi na powyższe wnioskodawca przesłał 24 października 2022 r. (data prezentaty) pismo procesowe, w którym wniósł o wyłączenie asesora sądowego w trybie 42 § 3 p.u.s.p.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 u.SN, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek

Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości (art. 26 § 3 u.SN). W sprawie będącej przedmiotem rozpoznania jako podstawą złożonych wniosków był zasadniczo brak bezstronności oraz niezależności, poprzez odwołanie się w tym zakresie do przepisów k.p.k. traktujących o wątpliwościach dotyczących bezstronności (art. 41 § 1 k.p.k.). Co kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy, wszystkie wymienione wyżej okoliczności w niniejszej sprawie wiążane są z brakiem statusu sędziego. Powyższe wywody świadczą zatem o kwestionowaniu umocowania asesora sądowego do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

Odnosząc się jeszcze do stanowiska M. S. zajętego w piśmie z 24 października 2022 r. (data prezentaty) wniesione jako odpowiedź na zarządzenie Przewodniczącego I Wydziału Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, Sąd Najwyższy wskazuje, że wnioski składane w trybie art. 42a ust. 3 i n. p.u.s.p. rozpoznają sądy powszechne. Jeśli M. S. chciałby przeprowadzenia w sprawie tzw. testu niezawisłości sędziego winien zwrócić się z nim do sądu prowadzącego sprawę.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 26 § 3 u.SN, orzekł jak w sentencji.

[as]

I.n